

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Plzeň – město rozhodl samosoudkyně Mgr. Jitkou Lukešovou v právní věci žalobce **Ing. Vladimíra Mičkala**, nar. 09.04.1951, bytem Plzeň, Kotíkovská 42 proti žalované **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, Vyšehradská 16, Praha 2, o **určení nepravdivosti znaleckého posudku**,

t a k t o :

- I. Žaloba ze dne 31.8.2009 na určení nepravdivosti znaleckého posudku se z a m í t á .**
- II. Žalobce je povinen zaplatit na účet Okresního soudu Plzeň – město soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.**
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d ň ě n í :

Žalobou ze dne 31.8.2009, doplněnou podáním ze dne 16.9.2009, 10.10.2009 a ze dne 25.11.2009 domáhal u zdejšího soudu vydání rozhodnutí, jímž by bylo určeno, že znalecký posudek vypracovaný znalkyní Helenou Škopkovou, v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 15 Nc 1232/2005, je nepravdivý. Svůj návrh odůvodnil tím, že žalobce ve výši uvedeném řízení vyhrál, když žalobci byla přiznána způsobilost ke všem právním úkonům, a to na základě znaleckého posudku, který tuto způsobilost popírá. Žalovaná tvrdí opak toho, co žalobce, tedy to, že znalecký posudek není nepravdivý. Nepravdivý znalecký posudek znamená nepravdivý závěr znaleckého posudku, tzn. nepravdivé zdůvodnění tohoto závěru, což znamená nepravdivý celý znalecký posudek. Tímto nepravdivým

posudkem zasáhla státní moc v rukou soudkyně, znalkyně a policajtů do volebního práva žalobce, když takovým posudkem se nebude moci žalobce prokázat na veřejnosti a při příštích volbách kandidovat.

Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby s tím, že žalobce se na ni obrátil s návrhem na předběžné projednání nároku, a to bez vyčíslení a uvedené konkrétní škody. Žalovaná však obecně považovala zmíněný návrh jako návrh ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb. a dne 19.10.2009 po provedeném šetření bylo žalobci sděleno negativní stanovisko žalované k uplatněnému návrhu, který nebylo možno věcně posoudit pro jeho neurčitost. Žalovaná dovozuje, že žalobce by se mohl domáhat náhrady škody z titulu nesprávného úředního postupu, event. i z nezákonného rozhodnutí, které možná bylo vydáno v trestním či civilním řízení právě v důsledku napadeného znaleckého posudku.

Vrchní soud v Praze usnesení ze dne 25.3.2010 č.j. Nc P 2822/2009-46 rozhodl o věcné příslušnosti zdejšího soudu jako příslušného okresního soudu k projednání a rozhodnutí věci v I. stupni.

Soud ve věci jednal a rozhodl v nepřítomnosti účastníků řízení v souladu s ustanovením § 101 odst. 3 o.s.ř., přičemž skončením jednáním ve věci bylo řízení ve smyslu ustanovení § 118b odst. 1 o.s.ř. koncentrováno.

Po provedeném dokazování soud zjistil následující skutkový stav: zdejší soud usnesením ze dne 24.5.2009 č.j. 15 Nc 1232/2005-321 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 30.9.2009 č.j. 10 Co 389/2009-387 zastavil řízení o způsobilosti k právním úkonům žalobce, a to s odůvodněním, že u žalobce (vyšetřovaného) nejsou dány důvody ke zbavení či omezení způsobilosti k právním úkonům, a není tedy třeba rozhodnutí ve věci samé (s poukazem na ustanovení § 81 odst. 1 o.s.ř., dle kterého bylo řízení o zbavení způsobilosti k právním úkonům zahájeno). Z odůvodnění citovaného usnesení vyplývá, že znalkyně MUDr. Helena Škopková dne 16.11.2008 vypracovala znalecký posudek se závěrem, že žalobce trpí závažnou duševní chorobou paranoidní psychózou s bludy, která je trvalá, má progresivní vývoj a není žádná naděje na zlepšení stavu. V důsledku této choroby není vyšetřovaný schopen činit veškeré právní úkony, není vhodné jej vyslyšet a není vhodné mu doručovat písemnosti. Znalkyně dále uvedla, že pokud by měl vyšetřovaný (žalobce) peníze, byl by schopen si koupit auto, nemovitost, jelikož ty věci, které on chce, je schopen pochopit a dělat, a pokud by si našel zaměstnavatele, pak by byl schopen i uzavřít pracovní poměr. Vyšetřovaný se závěrem znaleckého posudku spočívající v tom, že žalobce trpí duševní poruchou, nesouhlasil a žádal o rozhodnutí, že znalecký posudek je nepravdivý, že usnesení o zahájení tohoto řízení je protiústavní a že má právo dělat úkony svobodně a samostatně. Opatrovník vyšetřovaného stejně jako Okresní státní zástupce Plzeň – město navrhli zastavení řízení s odůvodněním, že u vyšetřovaného nejsou důvody ke zbavení či omezení ve způsobilosti k právním úkonům s přihlédnutím k provedeným důkazům.

V souladu s ustálenou judikaturou soud dospěl k závěru, že žalovaná není pasivně legitimována v daném sporu, ve kterém se žalobce domáhá určení nepravdivosti znaleckého posudku vypracovaného Helenou Škopkovou. **Věcnou legitimaci v takovém řízení (o určení , zda tu právní vztah nebo právo je či není) má ten, kdo je účasten právního vztahu nebo práva, o něž v řízení jde, nebo jehož právní sféry se sporný vztah nebo sporné právo dotýká.** Z žalobních tvrzení je zřejmé, že se žalobce nedomáhá náhrady škody ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., tak jak se mylně domnívá žalovaná, ale domáhá se, jak zcela jasně a srozumitelně v rámci žaloby podává, určení nepravdivosti znaleckého posudku, s jehož závěry nesouhlasí. Soud k výše uvedenému závěru (spočívajícího v nedostatku pasivní legitimace žalované) dospěl jednak na základě rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 30.7.2008 sp. zn. 25 Cdo 883/2006, z něhož vyplývá, že soudem ustanovený znalec, který vypracoval chybný(alespoň tak

se domnívá žalobce) znalecký posudek, odpovídá za škodu, která vznikla účastníkovi řízení tím, že mu soud na základě tohoto posudku přiznal nižší plnění (dále se v odůvodnění uvedeného rozhodnutí uvádí, že je tedy zřejmé, že i když byl znalecký posudek především podkladem pro vydání rozhodnutí, byl zároveň jeho obsah důležitou, podstatnou a značnou (byť ne jedinou) příčinou vzniku majetkové újmy, čímž je dán vztah příčinné souvislosti mezi porušením právní povinnosti na straně znalce a škodou, která vznikla žalobkyni) a jednak veden samotným vymezením věcné legitimace (tak jak je shora uvedeno), z něhož je zřejmé, že žalovaná není účastna napadeného právního vztahu(pokud lze vůbec o takovém vztahu uvažovat). V dané věci soud narozdíl od posudku (byť jeho vypracování inicioval, avšak zcela v souladu s ustanovením § 127 odst. 1 o.s.ř., přičemž ustálená judikatura připouští, aby se účastníci řízení k osobě znalce vyjádřili až v rámci usnesení o jeho ustanovení, tedy i mimo jednání – R 1/1981(s.12-13)- NS sp.zn.CPj 41/79) dospěl k závěru, že žalobce je k právním úkonům způsobilý v plném rozsahu. Žalobce tedy nebyl ve výsledku soudního řízení žádným způsobem poškozen, pak tedy nemůže být žalovaná osobou, proti níž by mohl být důvodně uplatněn žalovaný nárok. Pokud znalkyně zhodnotila duševní stav žalobce, pak prostřednictvím svých odborných znalostí posoudila skutečnosti, které byly soudem určeny a v posudku sdělila subjektivní výsledek tohoto posouzení. Soudu nepřísluší hodnocení znaleckých závěrů ve smyslu jejich správnosti, ale hodnotí především přesvědčivost posudku co do jeho úplnosti ve vztahu k zadání, logické odůvodnění nálezu a jeho soulad s ostatními provedenými důkazy. Žalobce netvrdí nezákonnost soudního rozhodnutí o zastavení řízení o způsobilosti k právním úkonům, ani nesprávný úřední postup soudu, ale zcela zřetelně se domáhá určení nepravdivosti znaleckého posudku. I pokud by bylo na místě posoudit žalovaný nárok jako nárok na náhradu škody(jakési pomyslné zadostiučinění za nemajetkovou újmu), je zřejmé, že žalovaná, pokud soud řízení o zbavení způsobilosti k právním úkonům žalobce pro neexistenci důvodů zastavil, není v dané věci pasivně legitimována, když žalobce vznik eventuelní škody ani netvrdí, náhrady škody se tedy po žalované nedomáhá.. Soud si je vědom té skutečnosti, že zmíněné rozhodnutí řeší legitimaci účastníků v řízení o náhradu škody(v dané věci se žalobce domáhá „určení“), má však současně za to, že lze z výše uvedených důvodů předestřený názor v otázce legitimace vztáhnout i na toto řízení. Zbývá jen dodat, že zadání znaleckého posudku, s jehož závěry žalobce nesouhlasí, v řízení, které bylo soudem zastaveno, bylo zcela standardním a odpovídajícím důkazem v tomto typu řízení a tudíž nelze v jeho postupu spatřovat jakékoliv pochybení. Dle názoru soudu není na požadovaném určení ani dán naléhavý právní zájem ve smyslu § 80 písmena c) o.s.ř., když určovací žaloba má preventivní povahu a má za účel poskytnout ochranu právnímu postavení žalobce **dříve než dojde k porušení právního vztahu nebo práva** (žalobce tvrdí, že k zásahu do jeho práv **již došlo**, byť nebyl ve způsobilosti k právním úkonům omezen) a není proto opodstatněna tam, kde právní vztah nebo právo již byly porušeny a kde je proto právním prostředkem ochrany právního vztahu nebo práva žaloba na plnění. Za daného stavu věci soudu nezbylo, než z výše uvedených důvodů důkazní návrhy žalobce (zejména na slyšení soudkyně Chaloupkové, znalkyně Škopkové, zvukové záznamy) pro jejich nadbytečnost a žalobu pro nedostatek věcné legitimace a naléhavého právního zájmu **zamítnout** (I.).

Výrok II. vychází z ustanovení § 9 odst. 6 zákona č. 549/1991 Sb., dle kterého pro nezaplacení poplatků soud řízení nezastaví, začal-li již jednat o věci samé a v takovém případě rozhodne o uložení povinnosti zaplatit poplatek spolu s rozhodnutím, jímž se řízení končí. Soud v dané věci opomenul žalobce vyzvat k zaplacení soudního poplatku za toto řízení, který činí v souladu položkou 2 písm. c) sazebníků poplatku 1.000,- Kč, proto žalobci uložil povinnost k jeho zaplacení na účet zdejšího soudu v rozhodnutí ve věci samé (v tomto rozsudku), a to do tří dnů od jeho právní moci.

Výrok III. vychází z ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., dle kterého úspěšný účastník má právo na náhradu nákladů řízení proti účastníkovi neúspěšnému. V dané věci dle výsledku řízení by měla právo na

náhradu nákladů řízení žalovaná, jak však vyplývá z obsahu spisu, žádné náklady jí s tímto řízením nevznikly, proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15-ti dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Plzni, prostřednictvím soudu zdejšího, ve dvojnásobném vyhotovení.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím plněna dobrovolně, lze se jejího splnění domáhat návrhem na soudní výkon rozhodnutí.

V Plzni dne 17.09.2010

Mgr. Jitka L u k e š o v á, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: Veronika Drexlerová